

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

8 F.

IN NEDERLAND 60 Cts

29

Lees in dit nummer :

DE VUURPROEF VAN HARALD

in

HARALD DE VIKING

DE JEUGD VAN WINSTON CHURCHILL

DOOR ALBERT WEINBERG

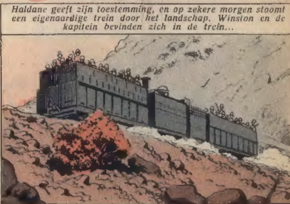

Churchill scheept in naar Transvaal als oorlogskor-respondent van de « Morning Post ».

Ter bestemming gekomen, stelt Churchill met ontzetting vast dat de krijgskans Albion niet gunstig is. Op zekere dag bevindt hij zich in de omsingelde stad Estcourt.

Zijn vriend, kapitein Haldane, heeft grote zorgen...
De situatie is gevaarlijk. Meer dan 10.000 Afrikaanders kunnen ons hier overvallen en de terugtocht afsnijden...
Ben je er zeker van, dat dit leger naar de stad marsjeert ?...

Ja, want iedere morgen stuur ik escadrons uit op verkenning. Maar ik heb er nu iets beters op gevonden; om mijn ruiters te steunen, ga ik een pantsertrein uitsturen.

Een pantsertrein ?... Dat moet ik meemaken ! Ik mag toch meegaan, niet-waar ?...

Haldane geeft zijn toestemming, en op zekere morgen stoomt een eigenaardige trein door het landschap. Winston en de kapitein bevinden zich in de trein...

Wij hebben reeds tien mijlen gereden, en er is nog altijd geen spoor van levenden te ontdekken...
Vind je dat normaal, Haldane ?

Een weinig verder...
Kijk ! Men zou zeggen dat die mensen naar de spoorbaan lopen !

Churchill had goed gezien. De Boeren gaan tot de aanval over...

Terzelfder tijd beschiet de artillerie van de Boeren de pantserwagen...
ACHTERUIT ! OP VOLLE STOOM !

Maar de trein is nog geen 500 m terug gereden, of een dynamietlading doet de spoorlijn ontploffen !
BRAW

Donder en bliksem ! De wagens zijn ontspoord en ze beschieten ons van op de hoogte !... Laat er ons hier van onder trekken !
Ze hebben hun slag goed voorbereid !

Hier zijn wij veilig ! Maar wij kunnen hier niet eeuwig in die gracht blijven zitten...

Het enige middel om hier uit te geraken is die vervloekte wagon weer op de sporen te helpen...
All right ! Ik ga eens kijken of dat mogelijk is !

PIOUWWW
PIIIIOUWWW
Dat uitstapje is gevaarlijk !
KLA

Onder een kogelregel bereikt Churchill de gekantelde wagon...
Indien wij allen samen de wagon opheffen, terwijl de lokomotief hem verder stoot, krijgen wij hem misschien weer op de sporen...

Maar plotseling...
HANDEN OMHOOG !
!

Bravo ! Ik moet bekennen dat dit een knap stukje is !

Onder bedreiging van zijn wapen doet de Boer de Engelse reporter naar de gracht gaan, waar Haldane en zijn soldaten zich verscholen houden...
Hij vermoedt niet dat hij mij naar onze troepen terugbrengt... Binnen twee minuten zullen de rollen omgekeerd zijn !

Helaas er wacht Churchill nog een andere verrassing...
Verdorie ! Ze werden ook gevangen genomen !

De gevangenen worden naar Pretoria gebracht.

Churchill en zijn kameraden worden opgesloten in een school...
Ik heb er genoeg van ! Vanavond tracht ik te ontsnappen !
Maar je geraakt hier nooit uit, vriend !

Neen ?... Wacht maar ! Je zult het vanavond zien !

Op het einde van de avondwandeling verbergt Churchill zich achter vaten en kisten.

Het lot is steeds met de waaghalzen !

Oef ! Ik ben er... Maar, daar staan nog twee schildwachten... Tot daar toe ! Ze staan tamelijk ver af. Ik waag de sprong...

De vluchteling springt zo zacht mogelijk van de muur, en verwijdert zich haastig. De twee Boeren hebben niets gehoord !
Het is te hopen dat ze mij niet opmerken !

Enkele ogenblikken later...
Gered ! Maar nu begint de tweede ronde !...

De vluchteling bereikt een drukke straat van Pretoria en mengt zich onder de wandelaars...
De Portugese kolonie Mozambique ligt op 500 km hier vandaan. Ik moet daar zien te geraken !

Hij begeeft zich naar het station, maar daar...
Verdorie ! Ze onderzoeken de papieren van iedere reiziger ! Ik moet hier weg alvorens ze de gelegenheid krijgen mijn papieren te vragen !...

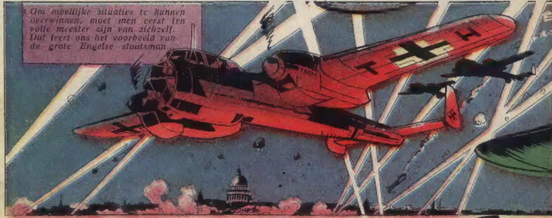

Bij zijn terugkeer wacht de vluchteling een triomfantelijke ontvangst. Zijn landgenoten hebben zijn ontvluchtingsverhaal met geestdrift gelezen. Churchill is maar 26 jaar oud wanneer hij als afgevaardigde naar het Lagerhuis wordt gestuurd... Gedurende 55 jaar nam Churchill deel aan de regering van zijn land en tijdens twee wereldoorlogen was deze ijzeren man het symbool van de Britse strijdvaardigheid.

ONDER ONS VERMA

ONZE NATIONALE FEESTDAG

BINNEN drie dagen zal het overal feest zijn in België. Aan de gevels zullen de vlaggen wapperen en de militaire muziekkapellen zullen in alle garnizoensteden met slaande trom en wapperende vaandels door de straten defileren, gevolgd door honderden jongens en meisjes.

Op 21 juli zal men er ons in pers en radio wel aan herinneren dat wij kinderen zijn van een groot, vrij en gelukkig volk voor wie het woord « vaderland » een konkrete betekenis heeft.

Wat het vaderland eigenlijk is, ondervinden wij best, wanneer wij ons in het buitenland bevinden, en er over ons land wordt gesproken. Dan klopt ons hart sneller, dan voelen wij ons gelukkig, wanneer men ons land apprecieert.

Het vaderland is het land waar wij geboren zijn, waar onze ouders en voorouders hebben geleefd, waar al onze verre en nabije familieleden onder de schaduw van een dorpstoren begraven liggen.

Kuifje

KUIFJE AAN ZEE IN JULI

Woensdag 18	DE PANNE
Donderdag 19	DE PANNE
Maandag 23	BLANKENBERGE
Dinsdag 24	BLANKENBERGE
Woensdag 25	NIEUWPOORT
Donderdag 26	NIEUWPOORT
Vrijdag 27	DUINBERGEN
Zaterdag 28	WENDUINE

DE POSTBODE WORDT VERWACHT DOOR :

ETIENNE De Rouck, St-Jobstraat 91, Aalst (O.-Vl.) zou willen korresponderen en punten ruilen met een jongen van ongeveer 15 jaar liefst uit Belgisch Kongo, Spanje of Indonesië.

JAN Gerritsen, Vossenburchstraat, 7, Voorburg (Holland) zou willen korresponderen met jongens uit Nederland en België.

ANNIE De Backer, Nieuwbeekstraat, 35, Aalst (O.-Vl.) zou willen korresponderen met een Franssprekende Kuifje's lezeres van ongeveer 15 jaar.

ROSAMUNDE van Puyvelde, Kerkstraat, Stekene-Waas zou « dolgraag willen korresponderen met iemand van ver, en daarom verkies ik wel New York », zo schrijft ze, liefst met iemand die natuurwetenschappen studeert, meer in het bijzonder scheikunde.

INEKE Werdmüller v. Elgg, « Maashotel », Havenstraat, 158, Rotterdam (Holland) zou willen korresponderen in het Nederlands met een meisje van 11 of 12 jaar, uit de omgeving van Gent. Ineke verzamelt postzegels en houdt van lezen.

GERDA Werdmüller v. Elgg, Bellevoystraat, 31b, Rotterdam (Holland) zou ook graag korresponderen maar in het Engels, met een meisje van ongeveer 14 jaar. Zij houdt van tekenen en lezen.

Beiden zijn katóliek.

GUIDO Cole, Grote Markt, 33, St-Niklaas-Waas zou in het Nederlands of in het Frans (maar liefst in het Frans) willen korresponderen met een jongen van ongeveer 15 jaar uit Canada of Centraal-Amerika. Hij is student van de IVe Grieks-Latijnse

SPEEL MET ONS MEE

TOT het einde van de maand augustus organiseert « Kuifje » iedere dag op iedere plaats van de Vlaamse kust spelen en wedstrijden, waarbij talrijke en zeer mooie prijzen gewonnen worden.

WAT MOET JE DOEN ?

Het volstaat je 's morgens te laten inschrijven aan de stand die op de dijk zal opgericht worden door onze medewerkers. Bij je inschrijving moet je aan onze afgevaardigde een deelnemingsbon overhandigen die je in ons blad zult aantreffen en een kartonnen verpakking van om het even welke kaassoort van het merk **Franco-Suisse**.

WELKE ZIJN DE PRIJZEN.

Voor de verschillende spelen : Duizenden prachtige prijzen voor een totale waarde van 100.000 F. Onder deze prijzen komen talrijke Gevabox-fototoestellen voor, Huret-derailleurs, albums van de « Lombard Collectie », enz...

Voor de spelen van de beste « Kuifje's » lezer : Iedere dag een Helva-uurwerk, talrijke albums, chromo's, enz. en voor de eindoverwinnaar een N.S.U. Prima scooter.

Voor de wedstrijd « Kuifje aan Zee » (de briefjes uitgeworpen door het Kuifje's vliegtuig, enz.) : 50.000 F. prijzen waaronder een bromfiets, Kuifje's fietsen, Gevaboxfototoestellen, Michelin ballons, albums van de « Lombard Collectie », enz.

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

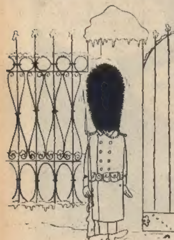
Tiens, met zo'n oude draagstoel zou ik wel eens een ritje willen maken !

Wel, dat valt erg mee !

KEN WIJ ONS BEST!

DE ZONEN VAN LAMBIK

Geschiedenis zonder woorden...

MENSENRASSEN

— Piet, noem mij de verschillende mensenrassen die er op de wereld leven eens op.

— De blanken, de zwarten, de gelen, de roden en...

— En ?...

— De Schotten !

HIJ DACHT HET WEL

EEN gek vindt een vlooi en gooit ze door het venster.

— En denk je werkelijk dat ze nu dood is ? vraagt een van zijn vrienden.

— Ja, ik denk het wel, ik heb ze met haar kop eerst gegooid...

LET OP JE STUUR

EEN oude dame die nog nooit haar dorp verliet, neemt nu voor het eerst in haar leven een taxi. Bij iedere draai steekt de chauffeur zijn arm buiten om duidelijk te maken dat hij wil draaien. De oude dame had dit al een keer of drie gezien. Toen de chauffeur nu weer zijn arm buiten stak riep ze verontwaardigd uit :

— Let liever op je stuur ! Als het regent zal ik je wel verwittigen !...

IN HET STATION

KLEINE Jan wacht naast zijn moeder op de kaai naar de trein. Plotseling ziet hij een lokomotief alleen voorbij stomen en hij roept :

— Kijk, mama, die lokomotief heeft de trein gemist !

★

NOG SLIMMER

— Ik heb een zeer intelligente hond. Als hij mij ziet thuis komen haalt hij onmiddellijk mijn pantoffels !

— En ik heb een varkentje dat nog veel slimmer is. Als het mij met een fles uit de kelder ziet komen, draait het zijn staartje onmiddellijk in een kurkentrekker !

★

DE BESTE KAAS

TWEE handelaars in Camenbert trachten elkaar te overbluffen. De eerste zegt :

— Toen ik mijn kaas aan de jury toonde stond deze paf van bewondering !

— Ho, dat is nog niets ! Mijn kaas ging héél alleen zijn medaille afhalen !

JE GAAT MET VAKANTIE

...maar je wil vanzelfsprekend iedere week « KUIFJE » lezen. Wil je je geliefkoosd blad overal ontvangen, pas dan goed op :

a) Indien je geabonneerd bent : stuur je ons je naam, adres en abonnementsnummer. Daarbij voeg je je volledig vakantieadres evenals het begin en het einde van je vakantie.

b) Indien je niet geabonneerd bent : stuur je ons eveneens je vakantieadres, je voegt er echter 8 F. in postzegels bij per nummer dat gewenst is, voor het buitenland 10 F.

DE TEST VAN DE WEEK :

BEN JE VERSTROOID ?

ZO verstrooid als een professor, zegt men wel eens. De jongelui lachen gewoonlijk met een « verstrooide professor ». Zij vergeten dat hij met heel andere zaken bezig is dan met de gewone dagelijkse dingen en dat hij voor zijn omgeving niet veel oog heeft. De professor moet je altijd ekskuseren, maar de jongens en meisjes die verstrooid zijn niet. Wij hopen dat jullie allemaal vast met twee voeten op de aarde staan en niet uit de lucht valt, wanneer men jullie een vraag stelt.

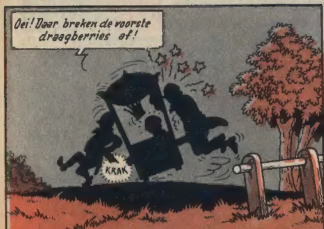
JA : 3 punten. — SOMS : 1 punt. — NEEN : 0 punten.

1. Is het je wel eens overkomen zout in plaats van suiker in je koffie te schudden ? . . . .
2. Ben je wel eens zonder dat je het wist, met je pantoffels op straat gelopen ? . . . .
3. Wanneer je verschillende brieven schrijft, was je dan al wel eens zó verstrooid dat je de brief aan X in de omslag voor Y stak en omgekeerd ? . .
4. Zeg je soms eens mevrouw tegen een heer of omgekeerd ? . . . .
5. Groet je met « goede avond » op het middaguur ? .
6. Heb je al wel eens je klad afgegeven en je mooi geschreven blad in de papierkorf gegooid ? . . .
7. Je vork genomen om soep te eten ? . . . . . .
8. Val je dikwijls uit de lucht wanneer men het woord tot je richt ? . . . .
9. Geef je een gom of om het even welk ander voorwerp, wanneer je vriend je een pennemes heeft gevraagd ? . . . .
10. Kijk je naar je uurwerk wanneer men je vraagt of het maandag of dinsdag is ? . . . .

Totaal . . .

KOM MEE NAAR DE POSTILJON VOOR HET ANTWOORD OP DE TEST

DOOR WILLY VANDERSTEEN

...NEMINGSBON ...DE SPELEN ...AAN ZE...

DE AVONTUREN VAN DAN COOPER

DE MEESTER VAN DE ZON

TEKST EN TEKENINGEN VAN ALBERT WEINBERG

Dan Cooper heeft een geheime basis ontdekt van waar men een kunstmatige satelliet het luchtruim heeft ingezonden. Dan wordt uitgenodigd mee te vliegen naar deze satelliet.

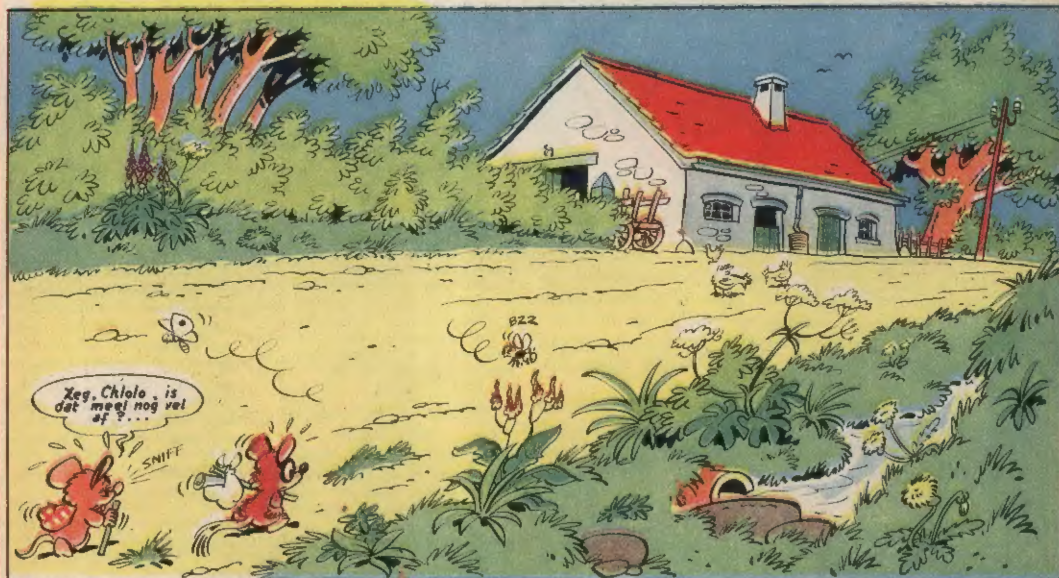

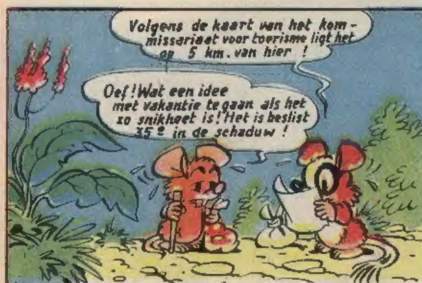

CHLOROPHYL EN MINIMUM

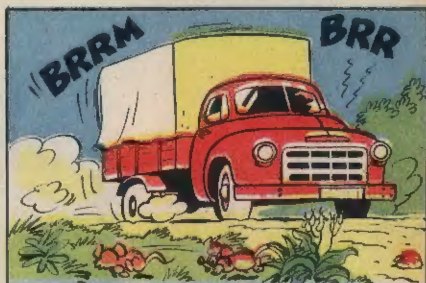
door Raymond Macherot

HET BETOVERD BOS

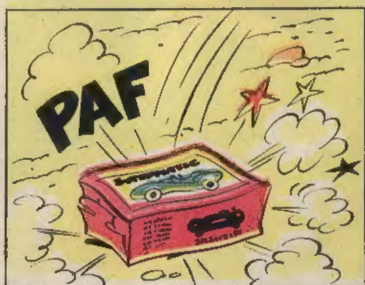

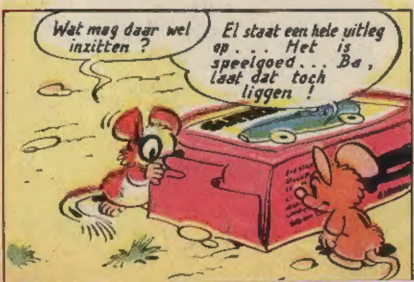

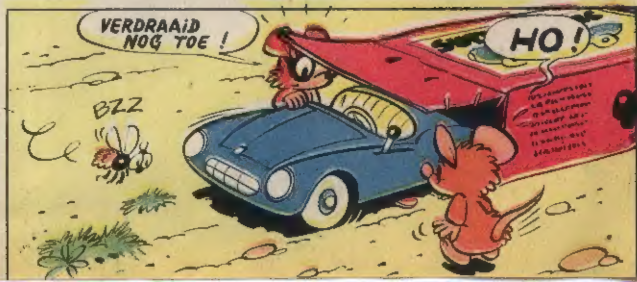

GEHEIMAGENT S-32

EEN AVONTURENROMAN
DOOR ANDRE FERNEZ
Geïllustreerd door E. AIDANS

DE ROL VAN NUMMER 1 IS UITGESPEELD

Nummer één van de organisatie H ziet zich ontmaskerd en heeft zich gebarrikadeerd in een van zijn woningen. Stenner wordt nog steeds door hem gevangen gehouden...

ZESTIEN UUR VIJFTIG

DE operatie werd vlug en nauwkeurig uitgevoerd. In enkele minuten was het huis door de politie omsingeld. Met het oog op een wanhopige vlucht van de belegerden, hadden twee sterk bewapende groepen post gevat voor de uitgangen van het huis. De spionnen zaten dus in de val. Ze konden onmogelijk ontsnappen.

Om nutteloos bloedvergieten te vermijden, bracht de officier, die het bevel voerde, de belegerden telefonisch op de hoogte van hun situatie en vroeg hen zich over te geven. Op het bevel van Nummer één, lei Borchak de hoorn neer zonder zelfs te antwoorden.

EEN officier schoot in de lucht. Het was een waarschuwingssalvo. Het had geen sukses. De belegerden gaven zich niet over, doch, opgesteld achter de vensters, vuurden ze verschillende keren achtereen. Gelukkig werd niemand geraakt.

— Wat denkt u te doen ? vroeg Gauvin aan de bevelvoerende officier.

Deze haalde de schouders op en antwoordde :

— Voor het ogenblik niets. We hebben geen haast en onze munitievoorraad is onuitputtelijk. Dat is beslist niet het geval voor diegenen die in het huis zitten. Ze moeten het dus vroeg of laat opgeven. Ik heb absoluut geen lust mijn manschappen te verliezen voor die schurken; dat ware al te jammer ! Hun leven is meer waard dan het tijdverlies van een uur of twee.

Gauvin vond dat heel verstandig, maar de gedachte dat Stenner zich ook in dat huis en zich in handen van die schurken bevond, martelde hem.

ACHTTIEN UUR

DE situatie was ongewijzigd. De schoten knalden over en weer, geen slachtoffers. De politieversterking had veel moeite om de nieuwsgierigen op afstand te houden.

NEGENTIEN UUR

HET was donker. Twee auto's uitgerust met schijnwerpers waren zodanig opgesteld dat heel het huis in een schel licht baadde. Met z'n muren doorzeefd van geweerkogels en gebroken ruiten had het een luguber uitzicht... Sedert een half uur vuurden de belegerden nog slechts sporadisch. Ze wilden munitie sparen, dat stond vast. Plotseling echter, en zonder dat er daar blijkbaar een reden toe was, vuurden ze opnieuw zo veel ze konden.

— Wat is er nu gaande ? vroeg de politieofficier verrast. Zouden ze willen uitbreken ?

De werkelijkheid zag er helemaal anders uit en Gauvin gaf het alarm. Boven het lawaai van het geschut uit hoorde hij het geronk van een motor en, eigenaardig genoeg, dat motorgeronk kwam van boven het huis...

— Richt de schijnwerpers naar het dak, schreeuwde hij.

Dit bevel werd onmiddellijk uitgevoerd... Iedereen stond aan de grond genageld van verbazing. Een kleine helikopter, die fel afstak tegen het fluweelblauw van de nacht, steeg van het dak van het huis loodrecht de lucht in...

De Argentijnse officier vloekte van woede en Gauvin balde de vuisten : NUMMER EEN WAS ONTSNAPT !...

NEGENTIEN UUR VIJFTIEN

HET was net of de belegerden slechts op de vlucht van hun chef hadden gewacht om het hopeloos gevecht te staken. Ze schoten niet meer. Toen de helikopter in de richting van Rosario verdween, zwaaide iemand van uit een venster van het huis met een grote, witte zakdoek.

— Staakt het vuren, beval de officier.

Enkele uren later reeds kwamen de belegerden met opgestoken armen uit hun schuilplaats. Zij gaven zich over. Gauvin telde er zeven. Borchak en Costarena sloten de rij. Stenner was echter niet bij hen...

LOODZWAAR viel de stilte op de gevangene. Zo lang reeds had hij naar de deur gestaard die, naar hij vreesde, zou opengaan om doorgang te verlenen aan een lid van de organisatie die kwam om het verraad te straffen... De minuten duurden uren. De deur bleef dicht. Hij vatte weer moed en hoopte dat ze hem misschien zouden vergeten hebben. Hij luisterde met ingehouden adem toe. Niets, niets bewoog nog in het huis, het was verlaten. Hij trachtte de deur te openen, tevergeefs... Hij riep, maar niemand antwoordde... Aangegrepen door een

plotselinge opwelling van woede schopte hij tegen de deur. Hij trachtte ze in te beuken, maar ze begaf niet. Hij deed zich pijn, dat was het enig resultaat van z'n moeite.

— Verdraaid! Ik moet m'n aanwezigheid nochtans kenbaar maken. Ze moeten me horen. Plotseling hoorde hij stappen boven z'n hoofd en een stem, die hij kende, riep z'n naam.

Hij gilde van vreugde :

— Hier ben ik! Hier ben ik! Hier, Gauvin... In de kelder! In de kelder!

Uitgeput liet hij zich op een bankje vallen en weende als een kind...

TERUG NAAR HUIS!

DE minister van Binnenlandse Zaken was werkelijk ontroerd toen hij zei :

— Dank zij uw hulp, werd de Organisatie H opgerold. Bijna al de leden werden reeds achter slot en grendel gezet en te Buenos Aires zal weldra het grootste spionageproces van deze eeuw plaats vinden. In naam van de regering van de Argentijnse Republiek dank ik u en wens ik u geluk.

Gauvin boog glimlachend en schudde de minister de hand.

— Ik ben blij omdat ik in m'n opdracht geslaagd ben, mijnheer de minister. En vergeet vooral Stenner niet. Zonder zijn hulp zou ik...

— Ja, dat weet ik. Wij houden rekening met uw wens aangaande Stenner en houden ook rekening met de diensten welke hij in deze zaak heeft bewezen. Wij vagen de spons over z'n verleden. Stenner zal in dit proces slechts optreden als getuige ten last en ook nadien zullen wij hem geen moeilijkheden berokkenen.

— Dat verheugt me heel erg, mijnheer de minister. En hebt u Nummer één kunnen vatten?

— Helaas, neen. Nog niet. Hij is door de mazen van het net geglipt. Volgens de laatste berichten, welke ik ontving, kon hij een schuilplaats vinden in Uruguay. De regering van Montevideo werd echter reeds op de hoogte gebracht en het staat wel vast dat ze ons die Lobescu zullen uitleveren. U hebt uw opdracht schitterend vervuld en ik zou u aanraden thans een beetje rust te nemen. De regering zou gelukkig zijn indien u haar gast zou zijn voor enkele weken. Onze badsteden zijn mooi...

— Neen, dank u, mijnheer de minister. Ik wens terug te keren naar Frankrijk.

— O ja, dat begrijp ik best. U hebt daar ongetwijfeld familie of iemand die op u wacht?

— Neen, ik ben vrijgezel en heb geen ouders of verwanten meer. Maar, ziet u, er wacht ginds een oude heer, een oude heer die niet zo'n makkelijk karakter heeft, maar waar ik toch aan gehecht ben. Hij is als een vader voor mij... Het is m'n baas!

Serge glimlachte als hij aan « z'n ouwe » dacht.

— Ik hoor het hem al zeggen, mompelde hij, « goed gewerkt, jongen », en hij zal me op z'n eigen ietwat brutale manier bij de schouders vatten. « Dat heb je mooi opgeknapt... Maar, tussen ons gezegd en gezwegen, het was niet moeilijk, hé?... Serge, we hebben ernstige dingen met elkaar te bespreken... Ik heb een interessante zaak voor je!... ».

EINDE

VOLGENDE WEEK

Onze nieuwe roman

DE GRIJZE DEMON

DOOR H. VERNES

GEILLUSTREERD DOOR HENDRIK GHION

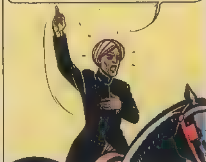

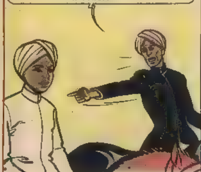
TEKST EN TEKENINGEN
van
FRANS CRAENHALS

DE ZWARTE

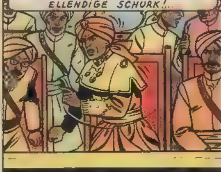

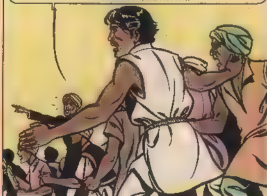

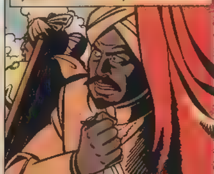

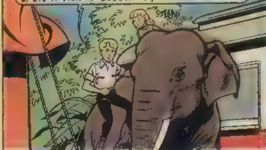

: TALISMAN

Gopal is met Indra het eivolle cirkus binnengedrongen. Hij hitst de menigte op tegen het gezag van de maharadja...

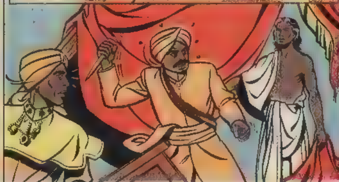

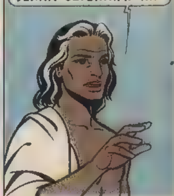

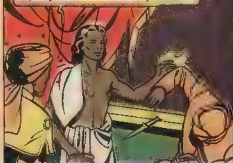

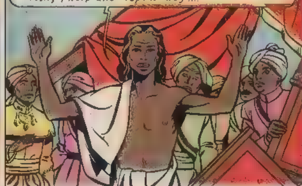

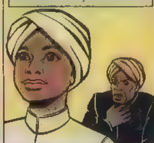

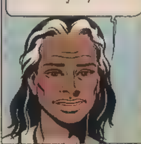

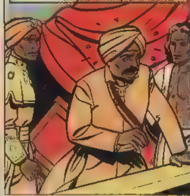

Hallo Hallo, hier LUC VARENNE !...

ROCKY Marciano

ROCKY MARCIANO heeft de ring vaarwel gezegd en dit besluit maakte ophef. De grote Amerikaanse organisatoren van boksmeetings waren er niet over te spreken. Rocky Marciano is nog maar twee en dertig jaar, hij staat slechts acht jaar in de ring en is, zoals de « haaien » van de bokssport het uitdrukken, nog lang niet versleten.

WANNEER hij bokst is de zaal telkens tot in de nok gevuld; hij is dus een « zekere » bron van inkomst te meer daar hij altijd wint. Marciano leverde inderdaad 49 wedstrijden, het waren voor hem evenveel overwinningen. Hij won er daarvan 42 voor het einde van de match en elf... tijdens de éérste ronde.

*

HIJ MAG OP Z'N LAUWEREN RUSTEN

MARCIANO trekt zich dus « ongeklopt » terug. Vier boksers namen, voor hem, hetzelfde besluit, doch slechts één hield woord : Gene Tunney. De drie anderen hadden wat men noemt een « come back » die voor hen niet zeer gelukkig was. Het gaat hier om Jim Corbett, Jim Jeffries en Joe Louis. Deze laatste, eens een knap bokser, beproefde zijn kans opnieuw, omdat de Amerikaanse fiskus hem niet met rust liet. Joe had tijdens zijn glansperiode te weinig aan de fiskus gedacht... Hij is intussen te oud geworden om nog met sukses te boksen en waagt z'n kans in catchmatchen.

Toen men eens aan Jack Dempsey, een naam die de liefhebbers van de bokssport nooit zullen vergeten, vroeg wat hij over Rocky Marciano dacht, antwoordde hij : Marciano is werkelijk een buitengewoon sterke bokser. Wie met hem in de ring treedt, bijt in het zand !

Marciano zegt de roem vaarwel en wil leven als een gewoon burger. Wie zou hem ongelijk geven ?

Wij in ieder geval niet en wij wensen hem geen « come back » toe die op een wanhoopsdaad gelijkt.

ONZE HOCKEYSPELERS NAAR MELBOURNE

DAAR onze hockeyploeg de laatste maanden een reeks nederlagen kende, werd de vraag gesteld of het wel de moeite loonde haar naar Melbourne te zenden ?

— Moest men alleen die atleten sturen die werkelijk kans hebben uit te blinken, aldus sommige sportjournalisten, hoeft men geen vliegtuig met zestig plaatsen te bestellen. Met een helikoptertje zal het ook wel gaan !

Daar is natuurlijk iets voor te zeggen. Intussen hebben de voorstanders van de reis het gewonnen en vertrekt ons hockeyploeg naar Australië. Ze zal onze kleuren wel niet aan de top van de mast kunnen hijsen: indien onze vlag « halfweg » wappert, zijn we al zeer tevreden.

ROCKY MARCIANO, de man die van het toneel verdwijnt...

TWINTIG JAAR LATER

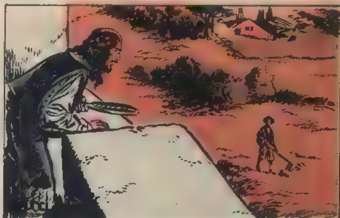

...ertog van Beaufort, vijand van Mazarin, werd in de vesting van Vincennes opgesloten.

IN DE PASTEI ZIT HET GEHEIM

(43) De hertog bekeek Grimaud met spijt en sympatie. Hij stak zijn hand uit en de knecht van Athos kuste die eerbiedig. « En wat zullen wij nu doen ? » vroeg Beaufort. « Monseigneur, stelt u aan La Ramée een kaatsspel voor. Tijdens dit spel gooit u twee of drie ballen over de wallen en u vraagt aan de man die in de grachten werkt ze u terug te gooien. » — « Opperbest, Grimaud, ik doe wat je gezegd hebt. » Een uur later reeds speelden de hertog van Beaufort en de kommandant van de vesting hun kaatsspel. De hertog was zeer onhandig die dag en gooide enkele ballen in de slotgracht. « Ik heb werkelijk geen geluk vandaag ! » bromde hij.

(44) Hij liep naar de wallen en zag een man die de gracht schoonmaakte. « He, vriend, riep hij, wilt u de ballen teruggooien ? » De man richtte het hoofd op en de hertog kon een kreet van verrassing nauwelijks onderdrukken. De man was niemand anders dan Rochefort, die naar de hertog meende, nog steeds in de Bastille was opgesloten. « Zo dadelijk, monseigneur, » riep hij en hij gooide de ballen die door La Ramée en zijn wachters werden opgevangen. Een echter viel vlak voor de voeten van de hertog. Vermits die bal voor hem bestemd was, raapte hij hem op en stak hem in zijn zak. Na het spel, toen de hertog weer in zijn cel zat, haastte hij zich de brief te lezen die in de bal verborgen was...

(45) MONSEIGNEUR, zo schreef Rochefort, *uw vrienden waken en het uur van uw bevrijding nadert. Overmorgen vraagt u een pastei van de nieuwe pasteibakker die een winkel heeft geopend vlak voor de vesting en een der onzen is. Open deze pastei pas als u alleen bent. Ik hoop dat u tevreden zult zijn over de inhoud. Uwe hoogheid kan Grimaud in alles vertrouwen. Het is een zeer intelligent man.* » Gek van vreugde gooide Beaufort het briefje in het vuur en ging op zijn bed liggen. Een kwartier later kwam La Ramée om te kijken hoe zijn gevangene het maakte. « Heer, zei de hertog, overmorgen is het Pinksteren en ik heb een idee...

(46) IK luister, monseigneur », zei de kommandant ietwat wantrouwig. « Men heeft mij gezegd dat de pasteibakker tegenover de vesting zijn stiel zeer goed kent. Hij bakt naar het schijnt buitengewoon lekkere pastei. » — « Inderdaad, monseigneur ! » antwoordde La Ramée met een brede glimlach die zijn snoeplust verraadde. « Vraag hem voor mij een pastei te bakken. Wij kunnen hem zondag samen opeten. » Dat aanbod was verleidelijk maar La Ramée kende al de strikken die een gevangene kan spannen... Hij dacht een ogenblik na en antwoordde dan « Monseigneur, dat is mogelijk op een voorwaarde. » — « Spreek op ! » — « Dat Grimaud ons bedient aan tafel. »

(47) ALLES verliep dus opperbest voor de hertog. Hij slaagde er echter in een lelijk gezicht te trekken. « Naar de duivel met je Grimaud ! riep hij. Die bederft voor mij heel het feest. » — « Ik zal hem het bevel geven achter u te staan, monseigneur, en zijn mond niet open te doen. » Beaufort haalde de schouders op. « Nou ja, als je absoluut wil, dan aanvaard ik ook nog die vreselijke Grimaud. » La Ramée nam afscheid van de prins en wreef zich in de handen. Hij watertandde reeds op voorhand. De gedachte weldra vrij te zijn en eindelijk de strijd met Mazarin te kunnen aanbinden, wond de hertog zo erg op dat hij de slaap niet kon vinden.

(48) DE grote dag brak eindelijk aan. Die morgen kwam Grimaud in de cel van Beaufort en vroeg hem de brief te schrijven die hij zou dikteren. De hertog was enigszins verrast, maar deed wat hem werd gevraagd. « *Alles is gereed voor hedenavond. Sta op wacht van zeven tot negen uur met twee paarden. Wij dalen af langs het eerste venster van de galerij.* » Beaufort herlas het briefje, ondertekende het. Dan werd het in de holle bal genaaid die de hertog had bewaard. « Zeg mij ten minste, zo vroeg de hertog, wat de pastei zal bevatten. » — « *Twee dolken*, monseigneur, *een touwladder en een prop.* » Beaufort glimlachte...

(Wordt voortgezet)

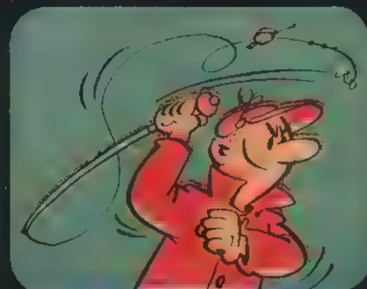
Klaxon

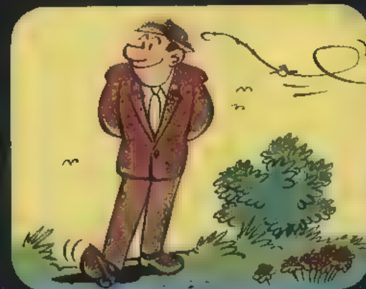
DOOR
RAYMOND MACHEROT

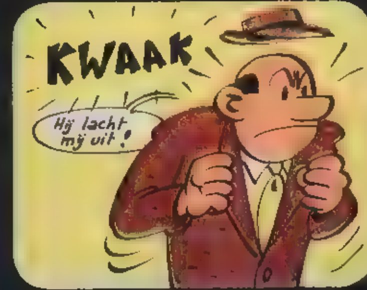

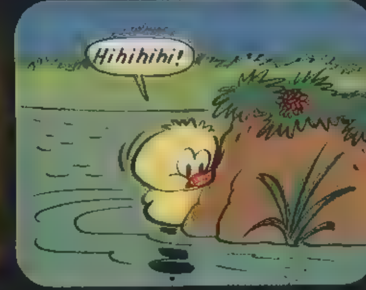

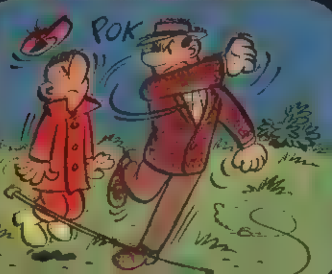

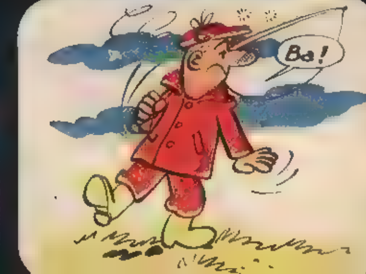

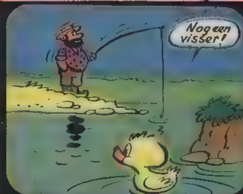

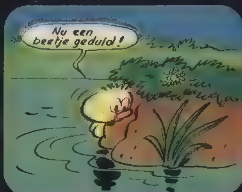

Nog een visser!

Ik denk, dat wij ons met die oude koord hartelijk zullen amuseren!

Ik hecht de koord aan de hengelroede van de eerste visser...

Ik leg de koord om deze boomstam en hecht het andere uiteinde aan de lijn van de tweede visser...

Nu een beetje geduld!

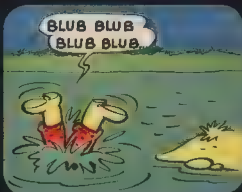

Ik heb beet!
PLOUK

Ik heb beet!

Ho, dat moet een kanjer van een vis zijn!

Lieve hemel! Dat is een snoek, dat kan niet anders!
Krachtig trekken, nog trekken...

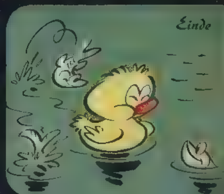

BLUB BLUB BLUB BLUB

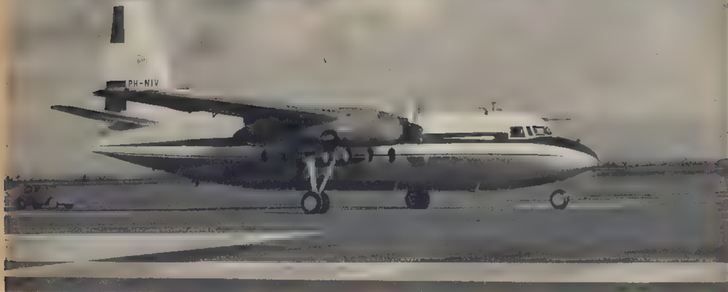

Te hard getrokken! Mijn hengelroede is stuk!

Nooit, nooit van mijn leven ga ik nog uit hengelen! Het is een veel te brutale sport!

Einde

DE ECHTE VLIEGENDE HOLLANDER

HET was einde november 1955. Op het vliegveld van Schiphol heerste de gewone bedrijvigheid van elke dag. Toch gebeurde er die dag ook iets speciaals : de Fokker F 27 « Friendship » zou voor de éérste maal vliegen. De Koninklijke Vliegtuigfabrieken Fokker, te Schiphol, werkten reeds verschillende jaren aan dit nieuwe passagiersvliegtuig, bestemd om de « Dakota », het bekende DC 3 toestel, op te volgen.

OP welk vliegveld ter wereld je ook komt, overal tref je de bekende Dakota toestellen aan, de DC 3. Reeds tien jaar vliegen deze solide Douglas-toestellen door het luchtruim. Gedurende de oorlog wist de DC 3 heel wat prestaties op zijn naam te boeken. En eens de oorlogsjaren voorbij, bleef de Dakota, als een vertrouwde vogel, in dienst van de luchtvaart. De Dakota bleef echter niet voldoen aan de eisen van het steeds groter wordende luchtvaartverkeer en er werd naar een opvolger voor de « Dak » gezocht. Men raakte het echter niet eens over het type dat de « Dak » moest vervangen. De vliegtuigmaatschappijen zochten naar een niet te groot, en toch niet te klein toestel, makkelijk hanteerbaar, veilig en niet te duur.

— Laat de anderen maar praten, wij handelen, zei prof. ir. E. van Embden, technisch directeur van Fokker, te Schiphol.

Anthony Fokker was het, die gedurende de éérste wereldoorlog de Duitse vliegtuigen bouwde, na de oorlog kwam hij naar Nederland en maakte burgerluchtvaartmachines. In 1933 waren 3 van de 10 in gebruik zijnde toestellen, over gans de wereld, afkomstig uit de Fokker fabrieken. De vliegtuigindustrie bloeide onder de naam van N. V. Koninklijke Nederlandse Vliegtuigfabriek Fokker.

In 1939 bouwde Fokker voor de K.L.M. metalen toestellen... Toen stierf hij te New York en kwam de tweede wereldoorlog.

Na de vijandelijkheden konden de ingenieurs van Fokker weer aan de slag gaan.

BETER DAN DE DAKOTA

FOKKER bouwt steeds zijn vleugels boven de romp, vertelde ingenieur van Meerten, adjunct-directeur en chef-constructeur van de Fokkerfabrieken te Schiphol. Daar hebben wij een speciale reden voor, elk passagier kan door het raampje kijken zonder hinder te ondervinden van de vleugels.

Om veiligheidsredenen zitten de passagiers met hun rug naar de vliegrichting. Het is de eerste keer dat zo iets wordt toegepast, het geeft meer zekerheid bij bruske landingen.

Het toestel kan [illegible] personen vervoeren, maar eventueel kunnen er 32 en zelfs 36 zetels worden aangebracht. Het krijgt twee 1600 PK Rolls Royce Dart schroefturbines aangedreven door kerosene. De opslagtanks voor de brandstof zouden zich in de vleugels bevinden. Gewicht kost geld ! Elk kilogram gewicht dat kan uitgespaard worden in de constructie betekent duizenden franks winst voor de luchtvaartmaatschappij, want dan kan zij meer vracht laden.

De metaalplaten werden ook niet meer op elkaar geschroefd, maar met een speciale soort lijm op elkaar gekleefd. Proeven bewezen dat dit veel steviger is en meer weerstand biedt.

In de grote montagehall van de Fokkerfabrieken staat het eerste F 27 toestel. 8,40 m [illegible] het hoog, 22,20 [illegible] lang, terwijl de vleugels 29 m hebben. Snelheid 450 km per uur.

DE FRIENDSHIP IS KLAAR

EINDE november werden dus, zoals gezegd, de eerste proefvluchten gedaan met de Friendship. Zij waren bevredigend en de Fokkerfabrieken zullen in 1957 drie zulke toestellen per maand kunnen bouwen. Iedere Friendship kost 1.750.000 gulden of 22.750.000 F. Reeds meerdere luchtvaartmaatschappijen gaven de wens te kennen een aantal Friendships te kopen, omdat dit toestel inderdaad de oude, trouwe Dakota op een prachtige wijze vervangt. De Hollandse luchtvloot krijgt dus weer een nieuwe « vliegende Hollander ».

KUIFJE vertelt je...

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS — GEILLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

DE OPSTAND VAN DE PLEBEJERS

ER zijn op de wereld altijd armen en rijken geweest. Of arm en rijk met elkaar in vrede kunnen leven hangt vooral af van de rijken. Het werk en ook de verdiensten moeten eerlijk verdeeld zijn en wie arm is, moet in de overtuiging leven dat hij het, dank zij zijn arbeid, eens beter zal hebben. Te Rome was dit helaas niet het geval. De plebejers werden behandeld op een wijze die wij thans onmenselijk heten. Het lag dus in de natuurlijke aard van de dingen dat zij eens zouden opstaan tegen het gezag...

1. - GEEN VOOROUDERS

NEEN, te Rome vlotte het waarachtig niet. Onder voorwendsel dat zij van de eerste Romeinen afstamden, hadden de patriciërs zowel het publiek- als het privérecht tot zich getrokken. De honderden andere inwoners, die niet konden bogen op diezelfde voorouders, hadden geen enkel recht. Zij hadden echter hun militaire dienstplicht te vervullen en belastingen te betalen. Zij waren arm. Als de oorlog ten einde was, keerden zij terug naar hun schrale akker en moesten geld lenen om te zaaien. Indien zij hun schuld niet konden betalen, werden zij als slaven verkocht. Het volk werd door de patriciërs misprijzend « het plebs » genoemd.

2. - DE EERSTE STAKING

WAT wilden de plebejers? Zij wilden gelijke rechten als de patriciërs en geen slavernij meer voor schulden. De toestand was erg gespannen en tot overmaat van de ramp werden de Romeinen aangevallen door hun buren, de Volsceen. « Te wapen! » riepen de patriciërs. « Ja, zeiden de plebejers, en hoe staat het met de slavernij? ». « Die kunnen wij niet afschaffen », zeiden patriciërs. « Dan staken wij! ». De plebejers barrikadeerden zich op de Heilige Berg.

3. - DE LEDEMATEN EN DE MAAG

DE patriciërs zaten lelijk verveeld met de zaak, want aan strijd voeren zonder de plebejers hoefden zij niet te denken. Zij zonden dan hun afgevaardigde Menenius Agrippa naar de plebejers. Menenius Agrippa was niet op zijn tong gevallen en hij sprak de opstandelingen aldus toe: « Op zekere dag gingen de ledematen in staking tegen de maag. De hand weigerde voedsel naar de mond te voeren. De tanden weigerden te malen, heel het lichaam verzwakte. Dit is net hetzelfde met de republiek. Ze zal vergaan door onenigheid, maar leven indien wij de handen in elkaar slaan ». De opstandelingen besloten de vijand te verslaan.

4. - HET VETORECHT

DE plebejers stelden echter hun voorwaarden. Eerst en vooral annulatie van al de lopende schulden. Bovendien afschaffing van de slavernij voor schulden en ten slotte wilden zij vertegenwoordigers, gekozen uit het volk. Deze hadden het recht zich te verzetten tegen de beslissingen van de patriciërs met één enkel woord: veto!

5. - CORIOLANUS

DE afgevaardigden van de plebejers hadden dus nu heel wat macht gekregen. De jonge patricier Caïus Marcius, bijgenaamd Coriolanus omdat hij de Volscische stad Corioli veroverd had, besloot dat vetorecht af te schaffen. Aan het hoofd van een Volscisch leger wou hij Rome verwoesten. Bewogen door de tranen van zijn moeder, Veturia, en zijn vrouw, Volumnia, lei hij de wapens neer en vertrok...

(Wordt voortgezet.)

DE AVONTUREN VAN ALEX

DE TIARA VAN ORIBAL

TEKST EN TEKENINGEN VAN JACQUES MARTIN

Sirdar, de spion, heeft Alex neergeslagen en is dan gevlucht...

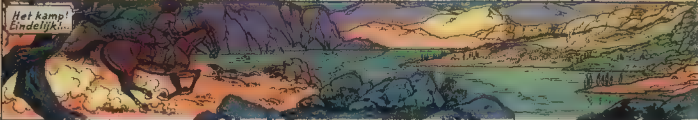

DE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY
DE VIER WOESTIJNRATTEN
TEKST EN TEKENINGEN VAN TIBET
Dank zij de tussenkomst van Kleine Poedel, konden onze vrienden, die door de Vier Woestijnratten in bedwang werden gehouden, de bovenhand krijgen...

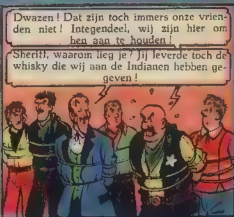

Goed gespeeld, Kleine Poedel! Zonder je hulp zouden de vier woestijnratten ontsnapt zijn!

KLEINE POEDEL! Toon je, er is geen gevaar meer, wij hebben de wapens!
HO!

DE RABAJOAS!
Bleekgezichten zijn gevangen!

Vlucht, Chick Bill, de Rabajoas zijn op het oorlogspad!
Nutteloos! Jullie zijn omsingeld door de dappere Rabajoas! Jullie allemaal bandieten, jullie aan de Rabajoas vuurwater geven dat hen gek maakt.

Dat is een vergissing! Wij hebben nooit alcohol aan je krijgers gegeven!
Jij niet, maar je handlangers wel!

Dwazen! Dat zijn toch immers onze vrienden niet! Integendeel, wij zijn hier om hen aan te houden!
Sheriff, waarom lieg je? Jij leverde toch de whisky die wij aan de Indianen hebben gegeven!

LEUGENAAR! Geloof maar niet wat die bandiet uitkraamt! Nu zij aangehouden werden, willen ze zich wreken!

Stilte! De vuurproef zal uitwijzen wie schuldig en wie onschuldig is! Ik heb gezegd!...

Het is haast middernacht als de Indianen met hun gevangenen terug in hun dorp zijn. De gevangenen worden in een hut ondergebracht.

Nu ben je er wel mee, he Harry Cover, dat wij ook gevangen zijn! Als wij vrij gebleven waren, zouden wij je misschien hebben kunnen helpen!
Dank je feestelijk! Aan de roden ontsnappen om door de witten gevonnist te worden? Dat is koek-een-deeg!

Kleine Poedel. vertel me eens wat de vuurproef is...
Ze hangen ons boven een groot vuur. Wie niet verbrandt is niet schuldig en wordt vrijgelaten.
Ho, dan hebben wij niets vrezen!

Een stem die uit het donker komt doet de gevangenen plotseling schrikken.
Ongelukkig genoeg braden de onschuldigen ook!

HIERBOVEN : De maquette van de « Dolfijn », uitgevoerd naar de plannen van prof. Lallemand. Het is een myriamfora, schip geladen met 10.000 amfora's, 36 m lang, 12 m breed, een diepgang van 5 m en het mat 7 à 800 ton. Aan de grote mast hing het groot rechthoekig zeil. [redacted] was ook nog een zeil aan bakboord. Het kon ten hoogste de snelheid van vier à vijf knopen per uur bereiken.

HIERONDER : Mozaïek in het huis van Maarkos Sestios te Delos. Tussen de tanden van de drietand van Poseidon (Neptunus bij de Romeinen, god van de zee)zie je de omgekeerde S. Tanden en omgekeerde S vormen samen het monogram van Sestios : SES.

EEN "DUIK" IN DE GESCHIEDENIS...

21 EEUWEN GELEDE

IN het jaar 145 voor J.-Chr. zonk een Grieks schip dat met amfora's was geladen in de Middellandse Zee voor de haven van Marseille. De archeoloog Ferdinand Lallemand vond het wrak en was er zo door geboeid, dat hij naging aan wie dit schip had toebehoord en hoe het daar gezonken was... Na heel wat opzoekingen schreef Lallemand dan « Het Logboek van Maarkos Sestios », dat aldus begint : « Drie jaar lang heb ik dag aan dag geleefd met Maarkos Sestios en ik herinner mij nog duidelijk hoe ontroerd ik was toen ik op de hals van een amfora onder de kalk, afgescheiden door de organismen die er zich hadden op vastgezet, zijn cachet ontdekte : SES, gevolgd door een anker en de drietand van Poseidon. Ditzelfde monogram, teruggevonden te Trier, te Besançon en te Clermont, toont hoe de handelswegen van de Grieken toen liepen. »

DE personaliteit van de Griekse reder Maarkos Sestios liet de archeoloog geen rust meer, hij wou ze te allen prijze achterhalen en ons te voeten uit tekenen. Zijn vreugde, toen hij het wrak van het schip op 40 m. diepte in zee vond was onbeschrijflijk. Het schip van de Griek was een myriamfora of myriofora, d.w.z. een schip dat tien duizend amfora's kon laden. In de opengescheurde romp ontdekte Prof. Lallemand nog honderden kruiken onbeschadigd en allen droegen ze heel duidelijk het merk van de reder. Hij maakte de reis van Maarkos Sestios in omgekeerde richting. Hij vertrok dus van Marseille en zijn eiddoel was het eiland Delos.

Te Delos zelf had de archeoloog het groot genoegen enkele gebeurtenissen uit het leven van Maarkos Sestios te kunnen opsporen. Weldra stond de reder hem zo levendig voor de geest dat hij zijn logboek kon naschrijven, het logboek dat de Griek eens met zijn gepunte rietstok en de inkt getrokken uit het schurft van de eiken van de Parnassos op papyrusrollen had geschreven...

WIE WAS MAARKOS SESTIOS ?

OP een lijst van namen, die deel uitmaakt van een dekreet voor naturalisatie van Delos, staat er geschreven : « Maarkos Sestios, Maarkou Pregellanos », d.w.z. «Maarkos Sestios (de vergrieksing van de latijnse naam Marcus Sestius) zoon

Een nog verzegelde amfora gevonden in het wrak van de « Dolfijn ». Op de hals zie je duidelijk het monogram van Maarkos Sestios, SES, gevolgd door de drietand.

DE AVONTUREN VAN POLO

DEZE GESCHIEDENIS WORDT JULLIE AANGEBODEN DOOR GOVERNOR.

ZONK EEN SCHIP

Een reeks mooie en onbeschadigde amfora's, teruggevonden in het ruim van de « Dolfijn ».

van Maarkos, afkomstig van Pregellanos, toen een stad van Latuim in Italië.

De gezagvoerder en de eigenaar was de zoon van een Romein, die zich in Griekenland had gevestigd om er handel te drijven met Rome en niet alleen om er handel te drijven. Hij werkte ook als geheimagent en lichtte de Romeinse senaat in over hetgeen er in zijn tweede vadeland gebeurde. Toen hij zich liet naturaliseren, misbruikte hij het vertrouwen van de mensen die hem als een van de hunnen opnamen. Hij kon er de inwoners van Delos van overtuigen dat alleen Rome hen de vroegere macht, hen de vroegere rijkdom kon terugschenken. Helaas ! in plaats van rijkdom, in plaats van macht en vrede moesten de Grieken ondervinden dat de Romeinse soldaat brutaal was, dat hij niets anders deed dan brand stichten en plunderen.

Het is makkelijk te begrijpen dat de jonge Maarkos Sestios, die opgevoed was als een Griek, een Griekse naam droeg, de G r i e k s e t a a l sprak en leefde naar Griekse zeden en gewoonten, er onder leed verscheurd te zijn tussen twee naties. Maarkos Sestios vreesde de toorn van de goden. Toen zijn schip zonk was hij er van overtuigd dat Poseidon, de Griekse god van de zee, wraak nam om het verraad waaraan zijn vader zich vroeger had schuldig gemaakt.

HET ORAKEL SPREEKT

De lange en zeer trage reis die Maarkos Sestios van Delos naar Marseille zal brengen, kunnen wij van uur tot uur meeleven dank zij het logboek gereconstitueerd door Prof. Lallemand. Maarkos wou de goden gunstig stemmen en toen hij voorbij de rots voer waarop de tempel van Poseidon gebouwd was, wierp hij ter ere van de zeegod een krans van amarilis in zee en brak twee amfora's, de een met de zwarte wijn van Kôs, de tweede met de Witte wijn van Rhodos. Deze wijn die zich met de golven vermengde moest de woede van de god bedaren.

Te Cythera beefde Maarkos Sestios, kapitein van de « Dolfijn », toen het orakel hem ongeluk voorspelde.

DE MISTRAL WAS DE SCHULDIGE

De acht en tachtigste dag van de reis schreef Maarkos op het middaguur in zijn logboek: «De wind steekt op, het water rimpelt, het zeil staat bol et trekt. Alle matrozen zijn nodig om de manœuvers uit te voeren. Ik rol dit blad op en zal deze avond te Massalia (Marseille) voortschrijven. » Dat waren de laatste woorden die de griekse reder neerpende. Inderdaad, hij zou de kans niet krijgen dit logboek te voleinden want even later zonk zijn mooi schip.

Waarom zonk de « Dolfijn » eigenlijk ? Het was toch niet zijn eerste reis. Het had reeds aan veel stormen weerstand geboden, het was meer dan eens aan de hebzucht van de piraten ontsnapt. Waarom zonk het nu de haven reeds in het gezicht was. Er is geen muiterij aan boord uitgebroken en het was ook niet de brand die de « Dolfijn » vernielde. Het was heel waarschijnlijk de mistral, die plotseling oerkrachtig is opgestoken en het schip dat te zwaar geladen was, recht op de rotsen dreef waar het te pletter liep. De bemanning van het schip sprong natuurlijk op de rotsen en iedereen duwde uit alle macht om het schip terug in zee te drijven. Het was echter tevergeefs.

Het is mogelijk dat Maarkos en zijn stuurman Parmenides de volgende dag hebben getracht het schip te lichten met de hulp van opgeblazen zakken in dierenhuid, die van Marseille gekomen waren. Zeker is, dat deze poging niets hielp. De heftige branding deed zijn werk et het schip dat lang met de dood worstelde moest ten slotte het onderspit delven. Het verdween in de golven.

Maarkos Sestios overleefde de ramp. Hij is naar Delos teruggekeerd maar het verlies van zijn mooiste schip was een slag die hij niet meer helemaal te boven kwam. Hij deed geen verre reizen meer en beperkte zijn handel tot de eilanden van de Egese archipel. Het mooie huis dat Sestios te Delos bouwde en waarop het anker en de drietand stond, bleef onvoltooid.

HIERONDER : Dit zijn de amfora's, zoals zij in het ruim van het schip werden gezien door de duikers in het jaar 1953.

Harald de

Harald wordt van verraad beschuldigd en zal geoordeeld worden door de afgevaardigden van de Vikingers...

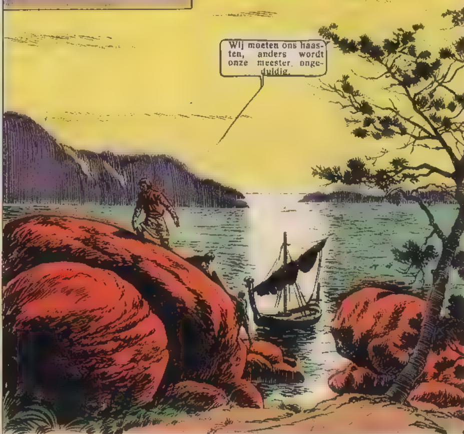

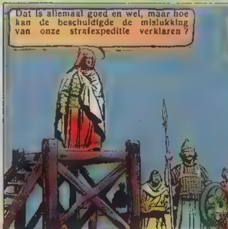

Viking

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

EEN VERHAAL VAN HENRI VERNES
GEILLUSTREERD DOOR ATTANASIO

MIRAKEL IN

EEN kleine karavaan trok langzaam over de smalle weg die wat hoger gelegen was dan het woud. Pater Van Borg marsjeerde aan het hoofd van zijn zwarte gidsen en dragers. Hij was groot, krachtig, had een rood gelaat en een grijzende baard. Sedert twintig jaar marsjeerde hij reeds kris-kras door Centraal-Afrika. Hij trok van stam tot stam, verbond de wonden, verzorgde de zieken en predikte het goede woord. Al de Afrikanen waren zijn vrienden en al de dieren van de jungle eveneens Nooit had de pater een wapen meegenomen, zo groot was zijn respekt voor het leven van mens en dier. Zijn gidsen of dragers mochten nooit een vuurwapen dragen.

DIE dag was de pater niet zo kalm als gewoonlijk. De overstromingen, die een goed deel van het woud en van de savanne hadden blank gezet, genoodzaakten hem om een lange omweg te maken om naar de post van M'Beni te gaan. Pater Van Borg hoopte zijn vriend Allan Wood in deze post te vinden en verblijdde zich reeds bij voorbaat op het weerzien en de koele drank, die Wood beslist voor hem had gereed gezet. Hij kende de weg die zij thans volgden niet en wist dus ook niet, hoeveel tijd het vergen zou om naar M'Beni te marsjeren. Hij draaide zich half om en riep :

— Bangolo, wanneer komen wij te M'Beni toe ?

Bangolo, een grote Bantoeneger, wiens magere benen in een kaki short flodderden, antwoordde :

— M'Beni niet ver meer. Misschien nog een uur gaans...

De missionaris zuchtte. Een uur is veel en weinig terzelfdertijd. Het was veel gezien het feit dat zij reeds zo lang marsjeerden, en het was weinig in verhouding tot de afstand welke de pater, sedert hij in Afrika was toegekomen, reeds te voet had afgelegd. Van Borg inderdaad vond dat een draagstoel een fier en dapper man onwaardig is. Hij marsjeerde dus altijd met zijn gidsen en dragers mee.

Ze konden zo wat een kwartier gelopen hebben over de smalle, droge weg door het overstroomde woud, toen de missionaris achter zich een gerucht hoorde. De dragers waren blijven staan. Hun ogen rolden en zij murmelden woorden die de pater niet onmiddelijk verstond.

— Bangolo, wat is er aan de hand ?...

— De dragers hebben schrik! verklaarde de grote Bantoeneger. Ze zeggen dat er iets zal gebeuren, dat er gevaar op komst is.

De missionaris werd ongeduldig.

— Gevaar ? En hoe weten zij dat?

— Zij weten het, pater Juju !..

Pater Van Borg antwoordde niet. Juju is de geheime macht van dat oude, zwarte Afrika, waartegen de geciviliseerde Blanken, priesters of leken, niets vermogen. Juju is de god van het verschikkelijke, de god die spreekt met de stem van de orkanen en die zich warmt met de hitte van het brousse-vuur. Er is geen enkel fetisj in Afrika welke deze god voorstelt en nochtans is hij de machtigste van allen. Juju is de krachtige stem van de terreur, van datgene wat men niet kent maar aanvoelt. Indien de dragers beweerden dat Juju hen had duidelijk gemaakt dat er gevaar was, dan was er ook werkelijk gevaar.

Enkele minuten verliepen... Plotseling een lawaai. De grond daverde en het was net of er een leger van reuzen in aantocht was. Het was inderdaad zo. In de verte verschenen grijze gestalten...

— Olifanten ! dacht Van Borg.

De reuzen stapten twee aan twee naast elkaar en namen de hele breedte van de weg in beslag. Eerst liepen de mannetjes, dan de jongen en de wijfjes sloten de stoet. Vooraan de leider, een reusachtige olifant met slagtanden als een stootram. Indien zij de olifanten waren tegengekomen in de savanne zouden ze eenvoudig op zij zijn gegaan, maar hier was dit niet mogelijk. Aan weerskanten van de weg lag het oerwoud waar het water zeer diep stond en er was niet alleen het water, er waren ook de lianen die een onoverkomelijke hinderpaal vormden

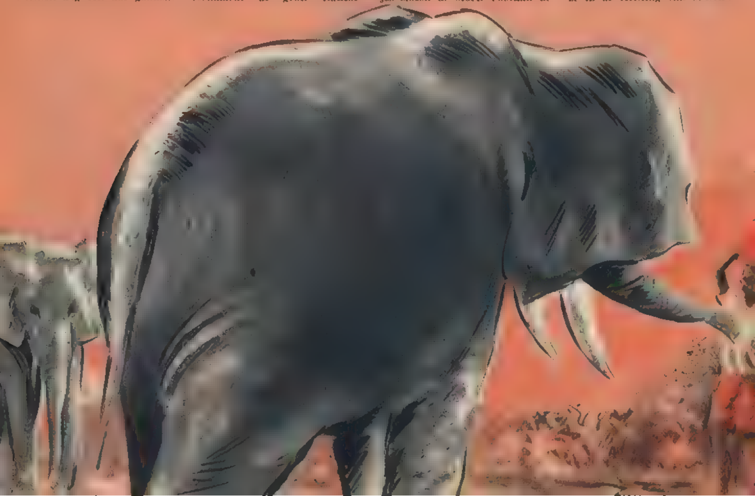
Op enkele meters van de mensen bleef de grote olifant staan. Hij flapte met de oren, dat was een teken van aarzeling en ook van woede.

— Ga achtereen op de uiterste rand van de weg staan zei de missionaris tot zijn dragers. Maak geen beweging en roep niet. Hou jullie zo stil mogelijk, bij het geringste vijandig gebaar chargeren de olifanten.

De dragers gehoorzaamden.

Le leider-olifant naderde en met opgeheven slurf besnuffelde hij al de mensen om de beurt, eerst Pater Van Borg, dan Bangolo, dan de dragers een voor een. Als hij aan het einde van de rij was, stak hij de slurf hoog op en trompette luid. De olifanten zetten zich in beweging, naderden de mensen en liepen vreedzaam en kalm voorbij.

Als de olifanten weg waren ademde Pater Van Borg verlicht. De dragers namen hun vracht weer op, zonder een woord te zeggen marsjeerden ze in de richting van M'Beni.

DE JUNGLE

TWEE uur later zat de missionaris op het terras van de kleine bungalow van Allan Wood te M'Beni en vertelde het wonderlijk avontuur.

— Je hadt zeker een beetje schrik, Pater ? vroeg Wood.

De missionaris gleed met de hand over zijn baard en schudde ontkennend het hoofd.

— Schrik ? Neen. In zulke momenten voel ik mij zo dicht bij de hemelpoort dat ik niet bang meer ben. Maar ik zou graag weten, Allan, waarom die olifant zo dicht bij ons kwam om ons te besnuffelen, en waarom de kudde ons niet aanviel.

Het was op dit moment dat M'Booli, de vertrouwensman van Allan Wood in zeven haasten kwam aangelopen en gilde:

— Een ongeluk, Bwana Al, een groot ongeluk !

— Verklaar je nader M'Booli, wees kalm.

Maar iedere uitleg was overbodig want zij zagen een groep Blanken en Zwarten aankomen. De Blanken droegen hun karabijn over de schouder en de Zwarten primitieve draagberries met daarop roerloze lichamen. Pater Van Borg en Allan Wood kenden hen. Het waren Syrische kooplui, die van dorp tot dorp trokken om handel te drijven met de inboorlingen.

— Wat is er gebeurd, Amando, vroeg Allan Wood aan de chef.

— Wij marsjeerden over de weg die dwars door het overstroomde woud gaat, zei de man, toen wij een troep olifanten ontmoetten. Ik gaf bevel niet te schieten en hen stil te laten voorbij gaan. Toen kwam de grote leider op ons toe en besnuffelde ons. Plotseling werd hij woedend, trompette enkele keren kort en schril. Dat was het sein tot de aanval. De hele troep olifanten chargeerde. Wij vluchtten het water in, maar Tamar en drie negers konden niet ontsnappen en werden vertrappeld. Wij hebben hun stoffelijk overschot meegebracht want wij willen hen hier begraven...

Allan Wood en Pater Van Borg bekeken elkaar.

— Die ongelukkigen kwamen over dezelfde weg en hebben, even na u, dezelfde olifanten ontmoet. De olifanten lieten u voorbij gaan, de andere hebben ze aangevallen. Waarom ?

— Dat zou ik ook graag willen weten, Al. Het is misschien een mirakel... ofwel heeft de hemel ons op een bijzondere wijze beschermd.

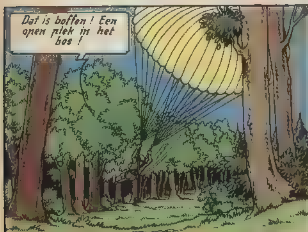
— Neen, pater, dat is het niet. De oude leider is op u toe gekomen en besnuffelde u en uw dragers om te weten of u al dan niet gewapend was. De olifanten die eens werden nagezet door de jagers kennen de reuk van het kruit. Ik weet niet of je er van op de hoogte bent, maar een geweer, het mag nog zo goed gekuist en ingevet zijn,

Kom mee naar blz. 31

De GROENE SPLINTER

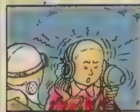
TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Gedreven door de wind zal Lambik landen in een geheimzinnig park dat afgesloten is met prikkeldraad...

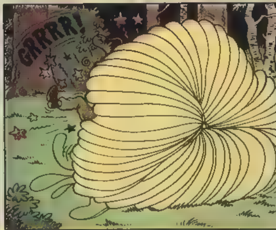

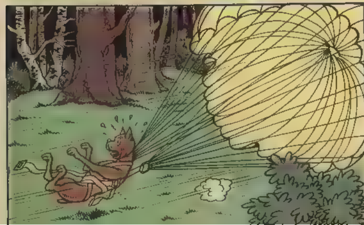

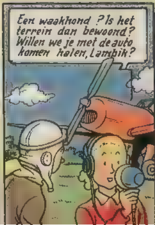

Ton en Tinneke

DOOR Franquin

HET „DING" ZIET DE DINGEN

DAT is het « Ding » ! Inderdaad, zo werd deze giraffe geheten door haar Britse uitvinder. Het is geen pompiersladder en ook geen radartoestel. Op het platform bovenaan werden televisiecamera's geïnstalleerd, die nu van op grote afstand en zonder iemand te hinderen de paardenkoers kunnen volgen van het begin tot het einde. De televisiekijkers missen geen sekonde. Zoals je ziet is het « Ding » plooibaar, kan in alle richtingen bewegen en op de gewenste hoogte gezet worden. De naam « Ding » is misschien niet zo slecht gekozen, vermits de camera's « de dingen » bekijken, die aan hun Argusogen voorbijtrekken.

DIKKE FORELLEN

DE vissers van het Kaitawameer in Nieuw-Zeeland zijn trots op de grote en dikke forellen die zij vangen. Men heeft nu onderzocht waarom de forellen van dit meer veel groter en dikker zijn dan de forellen die leven in andere rivieren en meren ? Het komt omdat de elektrische centrale van de stad hen regelmatig een rijk maal van vissen voorschotelt, die fijngehakt werden door de turbines. De forellen hebben dus steeds veel voedsel, het vraagt hen geen inspanning er aan te geraken en geen moeite om het te verteren. Daardoor verloren ze hun slanke lijn...

WASSEN IS OVERBODIG

IN Duitsland werd het zg. Göttinger Plastik uitgevonden dat er uitziet als echt damhertleder. Je zal me zeggen dat je op damhertleder geen vlekken mag maken en dat het een uiterst delikaat goedje is. Wacht, niet zo vlug ! Op dit Göttinger Plastik kan je vlekken maken zoveel als je wil, je wrijft er even met een vochtige doek over en alle vlekken zijn als bij toverslag verdwenen. Bovendien is dit plastiek waterdicht !

DE POS

IN JE GESCHRIFT LEEST MEN JE KARAKTER

TEK. 1. - Een dik geschrift : het is dat van iemand die graag goed eet en drinkt, van iemand met een goed hart, maar over het algemeen werkt zijn maag sneller dan zijn hersens.

Tek. 2. - Een geschrift waarbij op iedere letter nadruk wordt

bemannen zou
leider zijn van 1
van de jongeren
hun standpunt 2
plaag
bankengestel 3
Meneer 4
uitputting 5
men moet al 6
Van Est 7

gelegd : het is een bewijs van kracht.

Tek. 3. - Een fijn geschrift : de schrijver is geraffineerd en heeft een fijn ontwikkelde geest.

Tek. 4. - Een mager geschrift : iemand die pas geopereerd werd of ziek was en nog niet helemaal op kracht is gekomen. Deze zwakheid is voorbijgaand.

Tek. 5. - Een mooi gebonden geschrift : is afkomstig van iemand die altijd gelijk heeft. Inderdaad, de man die aldus schrijft denkt logisch.

Tek. 6. - De lettergrepen zijn gescheiden van elkaar : de schrijver is intelligent en evenwichtig.

Tek. 7. - Hier was een artist aan het werk, een artist met een sprankelende fantasie !

NIEUWS IN

• Een rijk verzamelaar kocht te Londen een Stradivarius, daterend van 1690. Hij betaalde voor dit kostbaar instrument ongeveer 225.000 F.

• Twee meesjes hebben hun nest gemaakt in een brievenbus van een Duits dorp. De postmeester hechtte op deze brievenbus een plaatje met volgende tekst : « Wees zo vriendelijk geen brieven in deze bus te gooien. Er staat een mezennest in. Dank je ! ».

• Aan de universiteit van St-Louis (Ver. St.) richtte men een « Biblioteek

HET KORT

Pius XII » op. Alle kostbare manuskripten van het Vatikaan vinden er hun plaats op 600.000 microfilms.

• Hoe ongelooflijk het ook klinke, volgens de statistieken zijn er 400.000 Amerikaanse vrouwen die thuis weven.

• De zwemmers hebben meer dan ooit belangstelling voor de overtocht van het kanaal. Deze zomer zullen Egyptische, Canadese, Zuid-Afrikaanse en Nieuw-Zeelandse kampioenen pogen over het kanaal te zwemmen.

JUPITER HEEFT GESPROKEN

VOOR de eerste keer hoorden mensenoren de stem van de planeet Jupiter. Dank zij een speciale kruisvormige antenne konden Australische geleerden de stem opvangen. Het was natuurlijk niets meer dan een geruis. Om tot op aarde te geraken, moest de stem 1.000 miljoen km afleggen...

ANTWOORD OP DE TEST VAN DE WEEK

BEN JE VERSTROOID ?

30 PUNTEN : Verstrooide professor ! Kom vlug uit de wolken en tracht in het vervolg met je twee voeten op vaste grond te blijven. Dat is veel beter.

VAN 24 TOT 29 PUNTEN : Ook jij bent te dikwijls verstrooid, vooral dan op school.

VAN 18 TOT 23 PUNTEN : Wat boeit er je zodanig, dat je noch oor noch oog hebt voor je omgeving en steeds op een verstrooide wijze antwoord geeft? Tracht het af te leren !

VAN 12 TOT 17 PUNTEN : Droom niet zo veel, beste vriend, schenk meer aandacht aan alles wat om je leeft en beweegt.

VAN 6 TOT 11 PUNTEN : Ook jij bent té dikwijls in de wolken. Leer vooral op school oplettender zijn, dat zal best gaan !

VAN 0 TOT 5 PUNTEN : Je bent af en toe verstrooid, dat is niet erg. Het kan iedereen overkomen. Neem het niet kwalijk wanneer men al eens om die kleine verstrooidheden lacht.

HIER KAN JE ALLES VINDEN...

IN het uitstalraam van een winkel in Antwerpen ligt er een bordje waarop geschreven staat : « In deze winkel kan je alles vinden, behalve de eigenaar. Die zit in de herberg hier rechtover ! ».

Gezien in Italië. De naam van het hotel « **Vulkaan** » en op vensters een bordje : wij hebben centrale verwarming.

MIRAKEL IN DE JUNGLE

Vervolg van blz. 27.

riekt altijd nog naar kruit. U droeg geen wapens, de olifanten gingen vreedzaam voorbij. Amando en zijn mannen waren gewapend en vier van hen moesten het met hun leven betalen.

— En mag men dat geen mirakel heten, Allan ?

— Ja, pater, u hebt gelijk. Het is een mirakel en het is een waarschuwing. In het Evangelie staat er immers : « Wie het zwaard bemint zal door het zwaard vergaan. »

— Zulke woorden in de mond van een jager, dat klinkt als een bekering, Al. Maar nu moet ik gaan.

Pater Van Borg liep de trappen af van het terras.

— Ik moet mij om de vier ongelukkigen bekommeren, Allan, want zelfs de doden hebben mijn zorgen nog nodig. (1).

(1) Dit verhaal is waar gebeurd. Alleen de namen en de plaatsen werden veranderd.

TOERISTEN MET DE GOUDKOORTS

IN de kleine stad Wickenburg (Arizona) heeft men er wat op gevonden om meer leven in de brouwerij te brengen. In de kranten verscheen volgende aankondiging : « De toeristen, die naar Wickenburg komen, mogen goudzoekertje spelen. Zij krijgen gratis een volledige uitrusting om dat kostbare erts te zoeken en het goud dat zij vinden blijft hun eigendom ». Sedertdien stromen de toeristen toe. De hotels zijn overvol en er moeten er nieuwe

gebouwd worden. Er heerst een ware goudkoorts. De inwoners van het stadje, vooral dan de winkeliers en hoteliers, zijn in hun nopjes.

Het weekblad « KUIFJE » : 11e jaargang. Lombard Uitgaven. Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R. : 1909.16. — *Uitgever-Directeur :* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk :* De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — *Publiciteit :* **PUBLI-ART**

KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653 — Giro 655.389 — *Abonnement : 5 fl. per kwartaal.*

Buitenland en Belgisch Kongo : 10 F. — Nederland : 50 cent.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

Frankrijk : DARGAUD S. A., 60, Chaussée d'Antin, Paris IXe
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Kongo : KUIFJE KONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.K.).
Italië : PERIODICI VALLARDI, Viale Montello, 16, Milan.
Canada : 5090, avenue Papineau, Montréal 34 (Qué).

ABONNEMENT

	België	Buitenland Belgisch Kongo	Canada
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

19-7-56 **Oplage gekontroleerd door Devea.**

HET RAADSEL VAN ATLANTIS

TEKST EN TEKENINGEN VAN EDGAR-P. JACOBS

Blake zal trachten tot in Poseidopolis te geraken. Ikaros en Mortimer, die in de rotskloof een schuilplaats hebben gezocht, worden aangevallen door de handlangers van Magon...

Olrik heeft juist geraden. Ikaros en Mortimer ontsnapten aan de massale aanval, door zich heel hoog in de kloof te verschuilen...

Terwijl onze vrienden zich klaar maken om nieuwe gevaren te trotseren, komt Blake in het gezicht van de Toren van de Gong. Daar ziet hij twee pantserwagens staan. De piloot van de eerste wagen herstelt blijkbaar iets aan z'n toestel.

